

Opravy

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 40 (1911), No. 5, 600

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/122264>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1911

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Lichtwellen und ihre Anwendungen von *A. A. Michelson*. Übersetzt und durch Zusätze erweitert von Max Iklé. Mit 108 Abbildungen im Text und 3 farbigen Tafeln. Leipzig, J. A. Barth, 1911. (Nevázané 7 M 60.)

Znamenitá Michelsonova řada osmi přednášek „Light waves and their uses“, přednesených roku 1899 a vydaných ve formě knižní poprvé 1903, po druhé v nezměněném vydání 1907, stává se tímto překladem přístupnější širšímu kruhu našich fysiků. Škoda, že překlad nepřiléhá k originálu tak, jak by jeho používání, suggestivní dikce zasluhovala. Michelson, tvůrce interferometru a stupňové mřížky, mluví v těchto přednáškách o interferenci světla a jeho užití způsobem tak snadno přístupným a poutavým, zároveň však s takovou jasností a přesností přísně vědeckou, že čtete jeho knížku jakoby krásnou povídku. Překlad, o němž mluvím, jest dosti zběžný, často ne zcela srozumitelný a nezachycuje tudíž této, abych tak řekl, estetické stránky originálu. Věcně však jest správný a poslouží dobře. Konečně má jakési plus vůči originálu v tom, že krátce registruje interferenční metody Perot-Fabry, Lummer a Gehrke, jež od prvního vydání originálu se uplatnily, jakož i v obšírném soupisu sem hledící literatury od r. 1880—1910.

Bylo by lákavé, pustit se zde do merita knihy Michelsonovy. Ale neučiním tak: Jen ať sáhne přímo po knížce čtenář, který má trochu zájmu na tom, poučiti se, jak pomocí interference světla lze studovati stavbu spektrálních čar a zjistiti, že na př. každá ze dvou těsně vedle sebe ležících čar natriových, ve které lze velmi silným spektroskopem zdánlivě jednoduchou čáru natria rozložití, se ještě zase skládá z čar, stokrátě bližších než obě čáry jmenované, neb jak lze pomocí téže interference na desetiny správně udati počet vln některé z čar kadmiových, obsažených v metru, neb měřiti velikost měsíčků Juppiterových, odkrývati dvojhvězdy, ba dokonce měřiti i průměr stálic atd., atd. Bude s četbou hotov za dvě, tři odpůldne. *Pp.*

Oprava čelnějších chyb tiskových v pojednání o silovém poli akustickém:

Čti na str. 47. ř. 11.	. . .	příčně	místo	příčné,
> > > > ř. 23.	. . .	hubky	>	trubky,
> > > 49. ř. 18.	. . .	desku	>	délku,
> > > 176. ř. 13. zdola	. . .	kolmosti	>	okolnosti,
> > > 177. ř. 4.	. . .	konce	>	konec,
> > > 178. ř. 6. a 7. zdola	. . .	proti němuž	>	za nímž.

Obr. 4. na str. 323 jest třeba obrátiti o 180° .

Čti na str. 345. počátek ř. 4.	. . .	$(4n + 1)/4 \lambda$	místo	$(4n + 3)/4 \lambda$,
> > > > ř. 10.	. . .	$2n$	>	n ,
> > > > v poznámce 10.)	. . .	str. 54.	>	44.